

The Latest Executive Order and the Limitations of Free Jewish Speech

Timely Torah May 7th 2017

New Executive Order for Religious Liberty

1. NBC News, Thursday May 4th

Trump Signs 'Religious Liberty' Executive Order Allowing for Broad Exemptions

BY ALI VITALI

President Donald Trump on Thursday made good on a promise to allow religious organizations greater freedom in political speech. "Faith is deeply embedded into the history of our country, the spirit of our founding and the soul of our nation," Trump said in the Rose Garden at a National Day of Prayer event with religious leaders and White House staff. "We will not allow people of faith to be targeted, bullied or silenced anymore."

The president declared his administration would be "leading by example" on religious liberty in the United States. "We are giving our churches their voices back," Trump said.

President Donald Trump signs an executive order in the Rose Garden of the White House in Washington, Thursday, May 4, 2017, asking the IRS to use "maximum enforcement discretion" over the regulation, known as Johnson Amendment, which applies to churches and nonprofits Evan Vucci / AP

Religious leaders prayed in the garden just before Trump signed the executive order. Trump promised during the campaign to dismantle the [Johnson Amendment](#), which bans tax-exempt organizations like churches from political speech and activities. His executive order relaxes IRS enforcement of that ban. While the executive order signals a promise kept, fully repealing the Johnson amendment would require Congressional action.

The executive order, called "Promoting Free Speech and Religious Liberty," also gives relief to companies that object to an Obamacare mandate for contraception in health care. That builds on the [2014 Hobby Lobby Supreme Court case](#), which found that the Affordable Care Act mandate that certain corporations must provide female employees with no-cost access to contraception was a violation of the Religious Freedom Restoration Act.

The Johnson Amendment

2. Paragraph (3) of subsection (c) of section 501 of the Internal Revenue Code

Corporations, and any community chest, fund, or foundation, organized and operated exclusively for religious [. . .] purposes [. . .] no part of the net earnings of which inures to the benefit of any private shareholder or individual, no substantial part of the activities of which is carrying on propaganda, or otherwise attempting, to influence legislation (except as otherwise provided in subsection (h) [relating to certain expenditures by charities to influence legislation]), **and which does not participate in, or intervene in (including the publishing or distributing of statements), any political campaign on behalf of (or in opposition to) any candidate for public office.**

Mr. JOHNSON of Texas. Mr. President, this amendment seeks to extend the provisions of section 501 of the House bill, denying tax-exempt status to not only those people who influence legislation but also to those who intervene in any political campaign on behalf of any candidate for any public office. I have discussed the matter with the chairman of the committee, the minority ranking member of the committee, and several other members of the committee, and I understand that the amendment is acceptable to them. I hope the chairman will take it to conference, and that it will be included in the final bill which Congress passes.

Mr. MILLIKIN. Mr. President, I am willing to take the amendment to conference. I understand from the minority leader that the distinguished Senator from Georgia [Mr. GEORGE] feels the same way about it.

The PRESIDING OFFICER. The question is on agreeing to the amendment of the Senator from Texas [Mr. JOHNSON].

The amendment was agreed to.

Congressional Record – Senate, July 2nd 1954

Texas Senator, Lyndon Johnson

How Free is Jewish Speech? What are the Limitations?

3. Chafetz Chaim 4:1

<p>It is forbidden to speak against one's friend — even if not to his face and even if it be true — something that will shame him. And not only demeaning things in general, such as mentioning about him the [negative] deeds of his fathers and his relatives, or his early deeds, both those between him and his Maker and [those between] him and his neighbor; for since he now conducts himself correctly it is forbidden to demean him with this and it is called lashon hara. — But even if he saw him of late doing something unbecoming according to the din, one of the things between man and his Maker (for in those things between man and his</p>	<p>אסור לספר על חברו, אפילו שלא בפניו, והוא אמת, דבר שיתבזה על ידי זה, ולא מבעי {וואין צריך לומר} בדברים של גנאי בעלמא, כגון (א) לזכר עליו מעשה אבותיו וקרוביו או לזכר עליו מעשיו הראשונים, בין שהיו (ב) דברים שבין אדם למקום או (ג) דברים שבין אדם לחברו, כיון שהוא מתנהג עמה כשורה, אסור לגנותו בזה ולשון הרע מקרי. אלא אפילו אם ראהו זה מקרוב בינו לבין עצמו, (ד) שעשה דבר שאין ראוי על פי הדין, והוא מהדברים שבין אדם למקום,</p>
--	--

<p>neighbor there are many distinctions, which we will explain, the Lrd willing, below in Principle X), it is also forbidden to demean him with this, even not before his face, if not in accordance with the qualifications explained below in section 7.</p>	<p>(דְּבָרִים שֶׁבִּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, יֵשׁ בָּזָה חֲלוּקִים רַבִּים, וְנִבְאָר אִם יִרְצֶה ה' לְקַמֵּן בְּכָלֵל י'), גַּם כֵּן אֶסוּר לְגַנּוֹתוֹ בְּזָה, אֶפְלוּ שְׁלֹא בְּפָנָיו, אִם לֹא עַל פִּי הַפְּרָטִים הַמְבֹאָרִים לְקַמֵּן בְּסַעִיף ז. *</p>
--	---

Option 1: The Platform for Rebuke

4. Vayikra 19:17

ז לֹא תִשָּׂא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכַח תּוֹכִיחַ
 אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חָטָא:

5. Talmud Bavli, Erchin 16b

א מנין לרואה בחבירו
 דבר מגונה שחייב להוכיחו שנאמר א הוכח
 ב תוכיח הוכיחו ולא קבל מנין שיחזור ויוכיחנו תלמוד לומר תוכיח מכל מקום
 ג יכול אפי' משתנים פניו ת"ל ד לא תשא עליו חטא תניא א"ר טרפון (ז תמיהני)
 ד אני אם יש ברור הזה שמקבל תוכחה אם אמר לו ט טול קיסם מבין עיניך
 ד אמר לו טול קורה מבין עיניך אמר רבי אלעזר בן עזריה תמיהני אם יש ברור
 ה זה שיודע להוכיח

6. Rambam, Hilchos De'os 6:7-8

הלכה ז הרואה חבירו שחטא או שהלך בדרך לא הלבח ח המוכיח את חבירו תחלה לא ידבר לו קשות עד טובה מצוה להחזירו למוטב ולהודיעו
 שהוא חוטא על עצמו במעשיו הרעים שנאמר הוכח חכמים יכול אתה מוכיחו ופניו משתנות ת"ל ולא תשא תוכיח את עמיתך. המוכיח את חבירו בין בדברים שכן ברבים. אע"פ שהמכלים את חבירו אינו לוקה עליו עון גדול הוא. כך אמרו חכמים המלביץ פני חבירו ברבים אין לו חלק לעולם הבא. לפיכך צריך אדם להזהר שלא לבייש חבירו ברבים בין קטן בין גדול. ולא יקרא לו בשם שהוא בוש ממנו. ולא יספר לפניו דבר שהוא בוש ממנו. במה דברים אמורים בדברים שבין אדם לחבירו. אבל בדברי שמים אם לא חזר בו בסתר מכלימין אותו ברבים כיון ומפרסמים חטאו ומחפרים אותו בפניו ומבזין ומקללין אותו עד שיחזור למוטב כמו שעשו כל הנביאים בישראל: שאפשר לו למחות בהם:

7. Minchas Chinuch, Mitzvah 240

ז נראה לי דמה שחילק הר"מ והרב המספר דברים שצ"ל אדם לחבירו דאסור להכלימו, וכן דברים שצ"ל אדם למקום צדק הוא דמכלימין, היינו דוקא אם איש חוטא לחבירו אין לחבירו לביישו, דמוטב שימחול על החטא כמס'א שם דברי הר"מ, אבל אם אדם רואה שחבירו חוטא לאנשים אחרים, נראה דמוטב ג"כ להכלימו אם אינו סוחר, כי הנביאים עליהם השלום הוכיחו נפרהסיה גם על עבירות שצ"ל אדם לחבירו, וספרי הנביאים מלאים מזה"כ. אלא הנעל דבר בעצמו אסור להכלימו ומוטב שימחול, אבל אם חוטא לאחרים נראה צדק לעני"ד דמוטב ג"כ להכלימו אם אינו מקבל בנענה, והש"ס ישים סלקט מתקנלי תוכחה.

CASE 1: An average fellow who is usually carefully but seems to stumble occasionally.

<p>For if he [the object of the lashon hara] were a "mediocre" person, a plain man of Israel, who generally guarded himself against sin, and "stumbled" in this sin only occasionally, and it is possible to assume that he committed this sin unintentionally, or that he did not know this thing to be forbidden, or that he thought the ruling to be a stringent one [chumra], or conducing to a good trait in general, which saintly men are circumspect in – then, even if he saw him transgress this several times, he should certainly be given the benefit of the doubt, and it is forbidden to expose him, so that he not be an object of shame before his people, and so that he not be shamed even in his own eyes. And it is forbidden to hate him for this, for he must be judged in the scales of merit, this being a positive commandment of the Torah, according to many poskim, viz. (Vayikra 19:15): "In [the scales of] righteousness shall you judge your friend."</p>	<p>דאם הוא איש בינוני כסתם איש ישראל, שדרכו להשמר מחטא ונכשל בחטא רק לפעמים, ויש לתלות, שעשה דבר זה שלא במתכוון, או שלא היה יודע שדבר זה אסור, או שהיה סבור שהוא חמרא ומדה טובה בעלמא, שהקשרים נזהרין בזה, אזי אפלו ראוהו כמה פעמים שעבר על זה, בודאי יש לתלות בזה, ואסורים לגלותו, כדי שלא יהיה לבוז בעיני עמו, ואפלו בעיני עצמו גם כן לא יתבזה, ואסור לשנא אותו עבור זה, דצריך לדונו לכף זכות, והוא מצות עשה דאורייתא של "בצדק תשפט עמיתך" לכמה פוסקים.</p>
---	--

CASE 2: Average fellow but seems to be doing it specifically not as a slip up or lack of realization.

<p>But if it appeared to them that the sinner knew of the issur itself, and committed the sin intentionally – such as illicit relations, the eating of forbidden foods, or the like – the knowledge of this issur having spread in Israel, the following must be taken into consideration: "If he is "mediocre" in other things, usually guarding himself from sin, and in this sin having been seen to transgress only once and in secret, it is forbidden to reveal his sin to others, even not in his [the sinner's] presence, and he who does reveal it is guilty in doing so. For perhaps that sinner has repented of his evil way and his mind has been in turmoil over that sin, and he has been forgiven by the Lrd. ...But he must reprove him in private for having rebelled against his Gd by sinning, and [he must] tell him to take care to "fence himself off" from the factors that brought him to it, so that he not come to sin again. And his reprover must take care to speak to him gently, so as not to shame him, as it is written (Vayikra 19:17): "Reprove shall you reprove your neighbor, but do not bear sin because of him [in reproving him harshly]." And all of this that we have written applies even if he is only a</p>	<p>אם יראה להן, שהחוטא ידע את עצם אסורו וגם במתכוון עשה את החטא כביאת עריות ואכילת דברים אסורים וכיוצא בזה, שנתפשט ידיעת אסורו בישראל, תלוי בזה, אם הוא אדם בינוני בשאר דברים, שדרכו להשתמר על פי הרב מהחטא, ובזה לא ראוהו שנכשל, רק פעם אחת בסתר, אסורין לגלות את חטאו לאחרים, אפלו שלא בפניו, והמגלה אותו, אשום אשם על זה כי אולי החוטא ההוא שב מדרכו הרעה ויגוניו ברעיוניו על זה החטא והוא נשוא עון לפני ה', ... רק צריך להוכיח אותו בינו לבין עצמו, על אשר המרה את אלהיו בחטאו, ושיראה לגדר את עצמו מכאן ואילך מהסבות שהביאוהו לזה, כדי שלא יבוא עוד לידי חטא, ויזהר המוכיחו לדבר לו בלשון רכה כדי שלא יכלימו, כדכתיב: "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא" (יח) וכל זה שכתבנו הוא</p>
--	---

<p>mediocre person in other respects; how much more so if he is a Torah scholar and a fearer of sin, who was suddenly overpowered by his evil inclination, in which instance it is a great sin to publicize his sin. And it is forbidden even to bethink himself of it, for [it is to be assumed that] he certainly repented and that though his evil inclination overpowered him once, his spirit is bitter unto him and his heart is extremely fearful within him over his guilt. As Chazal have said (Berachoth 19a): "If you have seen a Torah scholar who transgressed at night, do not think evil of him in the daytime, for he has certainly repented."</p>	<p>אָפּלוּ אַם הוּא רַק אָדָם בִּינוֹנֵי בְּשֵׁאֵר דְּבָרִים, וְכָל שֶׁכֵּן אִם הוּא אִישׁ תַּלְמִיד חָכֵם וְיֵרָא חָטָא, אַךְ עֵתָה גָּבַר יִצְרוֹ עָלָיו, בּוֹדָאֵי עוֹן גְּדוֹל הוּא לְפָרְסָם חָטָאוּ וְאָסוּר אָפּלוּ לְהַרְהֵר אַחֲרָיו כִּי בּוֹדָאֵי עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה, וְאַף אִם יִצְרוֹ נִתְחַזַּק עָלָיו פְּעַם אַחַת, נִפְשׁוּ מֵרָה לוֹ אַחַר כֵּךְ עַל זֶה וּלְבָבוֹ יֵרָא וְחָרַד מְאֹד עַל אֲשַׁמְתּוֹ, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲז"ל: אִם רֵאִיתָ תַּלְמִיד חָכֵם, שֶׁעָבַר עֲבָרָה בַּלַּיְלָה אַל תִּהְרַהֵר אַחֲרָיו בַּיּוֹם, שְׁבוּדָאֵי עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה</p>
--	---

CASE 3: A fellow who is more of a scoffer and less serious about his personal religious growth.

<p>But if they see that the sinner is one of the foolish scoffers who hate their reprovers, as it is written (Mishlei 9:8): "Do not reprove the scoffer, lest he hate you," and their words will certainly not be accepted, and men such as these readily return to their folly, so that he may very likely come to sin again — if so, it is better for them if they tell it to the judges of the city, so that they chastise him for his sin and keep him from future transgression. And it would seem that the same holds true for [telling] the relatives of the sinner if [we know that] their words [of reproof] will be accepted by him [see Be'er Mayim Chayim]. And the entire intent of the teller should be for the sake of Heaven and in zeal for the Lrd, and not because of their hatred of him for something else. And the judges, too, should chastise the sinner in secret and not "whiten his face" in public, as it is written (Vayikra 19:17): "Reprove shall you reprove your neighbor, but do not bear sin because of him." <u>And all this if they saw him with [i.e., if they were] two witnesses, but if he were a single witness, he may not testify against his friend, for his testimony is in vain, the judges being unable to rely upon it, viz. (Devarim 19:15): "One witness shall not arise against a man for every transgression and for every sin."</u> Therefore, [if he does so], he is considered a motzi shem ra [the spreader of an evil report], concerning which our Rabbis have said (Sha'arei Teshuvah 22): "One who testified singly against his friend receives stripes of rebellion." And our sages have said (Pesachim 113b): "Three are hated by the Holy One Blessed be He," one of them being "one who sees a thing of ervah [immorality] in his friend and testifies against him singly." <u>But he can reveal the thing secretly to his [the sinner's] Rabbi and to his close confidant, if he knows that his words will be accepted as those of two witnesses. And his Rabbi is permitted to hate him for this and to distance himself from</u></p>	<p>אָבֵל אִם הוּא רוֹאֶה שֶׁהַחֹטֵא הוּא מֵהָאֲוִיִּלִּים הַלְצִים הַשׁוֹנְאִים לְמוֹכִיחֵם, כְּדָכְתִּיב {מְשָׁלִי ט' ח':} "אַל תּוֹכַח לִצַּן שֶׁיִּשְׁנֹאֲךָ", וּבּוֹדָאֵי לֹא יִתְקַבְּלוּ דְּבָרָיו בְּאֲזְנוֹי, וְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ בְּנִקְלָל לָהֶם לְשִׁנוֹת בְּאוֹלָתָם, וְאִם כֵּן יוֹכֵל לְהִיטֵי שְׂבִיבֹא עוֹד הַפְּעַם לְיַדֵּי חָטָא, עַל כֵּן טוֹב לָהֶם שְׂיִגִּידוּ לְדִינֵי הָעִיר, כְּדִי שֶׁהֵם יִיָּסְרוּהוּ עַל עֲוֹנוֹ וְיִפְרִישׁוּהוּ מֵהָאָסוּר עַל לְהַבָּא, וְנִרְאֶה דְּהוּא הַדִּין לְקָרוֹבֵי שֶׁל הַחֹטֵא, אִם דְּבָרֵיהֶם יִהְיוּ מִתְקַבְּלִין לוֹ, וְעַיִן בְּבָאָר מִיָּם חַיִּים. וְכָל כּוֹנֵת הַמְּסַפֵּר תִּהְיֶה לְשֵׁם שְׂמִימִים וּבְקִנְיַת ה', לֹא בְּשִׁנְאָתוֹ לוֹ עַל דְּבַר אַחֵר. וְהַשׁוֹפְטִים גַּם כֵּן יִיָּסְרוּ אֶת הַחֹטֵא בְּהִצְנֵעַ וְלֹא יִלְבִּינוּ פָּנָיו בְּרַבִּים, כְּדָכְתִּיב "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חָטָא" וְכָל זֶה אִם רָאוּהוּ בְּשִׁנְיָם, אָבֵל אִם הוּא עַד אֶחָד, לֹא יַעֲיֵד עַל חֲבֵרוֹ, כִּי עֲדוּתוֹ חֲנָם, לְפִי שֶׁאֵין סוֹמְכִין עָלֶיהָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר {דְּבָרִים י"ט ט"ו}: "לֹא יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל עוֹן וּלְכָל חָטָאת". לְכֵן מוֹצִיא שֵׁם רַע יִחְשַׁב, וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ: כָּל הַמְּעִיד יְחִידִי עַל חֲבֵרוֹ בְּדַבֵּר עֲבָרָה וְכוּ' וְאָמְרוּ חֲז"ל: ג' הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנְאָן, וְאֶחָד מֵהֶם הַרוֹאֶה דְּבַר עֲרוּהָ בְּחֲבֵרוֹ וְיַמְעִיד בּוֹ בְּיַחֲדָי. אַךְ יוֹכֵל לְגַלּוֹת הַדְּבַר בְּהִצְנֵעַ לְרַבּוֹ וְלֵאִישׁ סוּדוֹ, אִם יָדַע כִּי יֵאֱמִין דְּבָרָיו כְּדְּבָרֵי שְׁנֵי עֲדִים, וּמִתֵּר לְרַבּוֹ לְשַׁנֵּא אוֹתוֹ עֲבוּר זֶה וְלִהְתַּרְחַק מִחֲבֵרָתוֹ, עַד אֲשֶׁר יוֹדַע לוֹ, שֶׁשָּׂב מִדְּרַכּוֹ הַרְעָה, אָבֵל</p>
--	--

<p>his company, until it becomes known to him that he has repented of his evil way. But his Rabbi may not tell this to others, it being no better than seeing it himself, as we have written above in section 4.</p>	<p>אסור לרבו לספר דבר זה לאחרים, דלא עדיף מאם ראה בעצמו, וכמו שכתבנו לעיל בסעיף ד'.</p>
--	---

CASE 4: A person who blatantly disregards religion.

<p>And all of these dinim that we have set down apply only to a man who is wont to regret his sins. But if you have probed his ways and seen that the fear of Gd is not before his eyes and that he always persists in a way that is not good — such as one who divests himself of the yoke of Heaven or is unheededful of a transgression which every one of his people knows to be a transgression — that is, whether the sin you wish to reveal has been committed deliberately many times by the sinner or he often transgresses deliberately a different sin which is known by all to be a sin — then it is apparent that it is not because his evil inclination overpowered him that he transgressed the word of the Lrd, but that he does as his heart sees fit and the fear of Gd is not before his eyes. Therefore, it is permitted to shame him and to speak demeaningly of him, both before him and in his absence.</p> <p>And if he does something or says something which can be judged either in the scales of merit or in the scales of guilt, he must be judged in the scales of guilt, since he has shown himself to be an absolute evildoer in his other affairs. And thus have our Rabbis said (Bava Metzia 59a): "'And you shall not wrong, one man, his fellow [amito]' (Vayikra 25:17) — 'a people who is with you' [am ito] in Torah and mitzvoth — do not wrong him with words!" And if one does not direct his heart to the word of the Lrd, it is permitted to shame him for his deeds, to make known his abominations, and to spill scorn upon him. And they said further (Yoma 86b): "Flatterers are exposed because of the desecration of the Name [that they engender]." And much more so if one reproved him for [his sin] and he did not desist from it, is it permitted to expose him and to reveal his sin in "the public gate" and to spill scorn upon him, until he returns to the good, as the Rambam has written in the end of Hilchoth Deoth 5. But it is important not to forget certain considerations that this entails, which I have written of in Be'er Mayim Chayim.</p>	<p>וכל אלו הדינים שכתבנו הוא דוקא באיש, אשר מנהגו ודרכו להתחרט על חטאיו, אבל אם בחנת את דרכו, כי אין פחד אלהים לנגד עיניו ותמיד יתיצב על דרך לא טוב, כמו הפורק מעליו על מלכות שמים או שאינו נזהר מעברה אחת, אשר כל שער עמו יודעים שהיא עברה, דהינו בין שאותה העברה, שהוא רוצה לגלות, עשה החוטא כמה פעמים במזיד או שעבר במזיד כמה פעמים עברה אחת המפרסמת לכל שהיא עברה, אם כן מוכח מנה שלא מחמת שגבר יצרו עליו עבר על דברי ה' כי אם בשרירות לבו הוא הולך, ואין פחד אלהים לנגד עיניו, לכן מתר להכלימו ולספר בגנותו בין בפניו ובין שלא בפניו.</p> <p>ואם הוא יעשה מעשה או ידבר דבר, ויש לשפטו לצד הזכות ולצד החוב, צריך לשפטו לצד החוב, אחרי שנתחזק לרשע גמור בשאר עניניו, וכן אמרו רבותינו "לא תונו איש את עמיתו", עם שאתך בתורה ובמצות, אל תונוהו בדברים, ואשר לא שת לבו לדבד ה', מתר להכלימו במעלליו ולהודיע תועבותיו ולשפך בו עליו, ועוד אמרו: מפרסמין את החנפים מפני חלול ה', וכל שכן (לא) אם הוכיח אותו בזה ולא חזר, דמתר לפרסמו ולגלות על חטאיו בשער בת רבים ולשפך בו עליו, עד שיחזר למוטב, וכמו שכתב הרמב"ם בסוף פרק ו' מהלכות דעות {הלכה ח'}, אך יש לזהר שלא לשפך (לב) פרטים אחדים המצטרפים לזה, וכתבתים בבאר מים חיים.</p>
--	--

Bein Adam LeChaveiro

9. Chafetz Chaim, Hilchos Lashon Harah 10:1-2

<p>Above, in Principle IV, we explained the din of lashon hara in the area of "between man and his Maker." Now we shall begin, with the Lrd's help, to explain the din in the</p>	<p>הנה לעיל בכלל ד' בארנו דין לשון הרע מהענינים, שבין אדם למקום, ועתה נתחיל בעזרת ה' לבאר דין</p>
---	---

area of "between man and his neighbor." We have divided this into a principle by itself because its din is different in many ways. This I begin with the help of

1

If a man saw someone harming his friend, whether robbing him, wronging him, or causing him damage, whether the one robbed or caused damage knew of it or not — or if he shamed him or aggrieved him, or wronged him with words — and it became known to him clearly that he did not return the theft or reimburse him for the damage and did not beseech him to forgive his transgression — even if he saw this thing by himself, **he can relate it to others in order to help the one who was wronged and to condemn these evil deeds before men; but he must take care that there not be lacking the following seven details which we shall now explain:**

a) that he see the thing himself and not hear of it from others, unless it become clear to him afterwards that he thing is true.

b) that he take great care not to immediately determine the thing to be theft, or wronging, or damage, and the like, without carefully analyzing whether it actually is theft or damage according to the din.

c) that he reprove the sinner first, gently — perhaps it [the proof] will avail him and he will thereby rectify his ways. And if he does not listen to him, then he should apprise the people of this man's guilt — how he deliberately harmed his friend. (And if he knows that his reproof will not be accepted — this will be explained below, the Lrd willing, in section 7.)

d) that he should not exaggerate the wrong beyond what it is.

e) that he should intend the benefit [of others] and not, Gd forbid, to benefit himself from the taint he ascribes to his friend, and not out of hatred that he bears him from before.

f) if he can bring about the desired benefit itself without recourse to exposing him for his act, then, in all instances, it is forbidden to speak [of what he did].

g) that he should not cause the one spoken about more damage than he would suffer if the matter were brought to trial in beth-din. (The rationale for this is to be found

לשון הרע מהענינים, שבין אדם לחברו, וחלקוהו בכלל בפני עצמו, עבור כי הוא נשתנה לדינא בהרבה ענינים, וזה החלי בעזרת החונן לאדם דעת.

א

(א) אם אחד ראה אדם, שעשה עולה לחברו, כגון שגזלו או עשקו או הזיקו, בין אם הנגזל והנזק (ב) יודעים מזה או לא. או שבישו, או שצערו והונה אותו בדברים. (ג) ונדע לו בברור, שלא השיב לו את הגזלה ולא שלם לו את נקו (ד) ולא בקש פניו להעביר לו על עונו, אפלו ראה דבר זה ביחידי, **יכול לספר הדברים לבני אדם כדי לעזר לאשר אשם לו ולגנות המעשים הרעים בפני הבריות, אך יזהר, שלא יחסרו אלו השבעה פרטים, שנבארו בסמוך.**

א שיראה זה הדבר בעצמו, ולא על ידי שמיעה מאחרים, אם לא שנתברר לו אחר כך, שהדבר אמת.

ב שיהיה מאד, שלא יחליט תקף את הענין בדעתו לגזל ועשק או להזק וכיוצא בזה, רק יתבונן היטב את עצם הענין, אם הוא על פי דין בכלל גזל או הזק.

ג שיוכיח את החוטא מתחלה וב'לשון רכה, אולי יוכל להועיל לו, ויטיב על ידיו זה את דרכיו, ואם לא ישמע לו, אז יודיע לרבים את אשמת האיש הזה, מה שהזיד על רעהו. (ואם יודע בו, שלא יקבל תוכחתו, יבאר לקמן, אם ירצה ה', בסעיף ז').

ד שלא יגדיל העולה יותר ממה שהיא.

ה שיכוון לתועלת, וכמו שנבאר לקמן בסעיף ד', ולא להנות, חס ושלום, מהפגם ההוא, שהוא נותן בחברו, ולא מצד שגאה, שיש לו עליו מכבר.

ו אם הוא יכול לסבב את התועלת הזאת גופא {עצמה} בעצה אחרת, שלא יצטרך לספר את ענין הלשון הרע עליו, אזי בכל גוני אסור לספר.

ז שלא יסובב על ידי הספור הזק להנדון יותר מכפי הדין, שהיה יוצא,

below in the laws of rechiluth, Principle IX, where it properly belongs.)	אלו הועד עליו באפן זה על דבר זה בבית דין, ובאור דבר זה עין לקמן בהלכות רכילות בכלל ט', כי שם מקומו.
---	---

And know further that the din of speaking lashon hara in the instance of a sin "between man and his neighbor" and in that of a sin "between man and his Maker" is the same, except that in a sin between man and his Maker it is not permitted to speak [lashon hara] against him even if all the aforementioned details in section 2 were satisfied, unless he saw him holding on to that sin and doing it several times wittingly, and it were known to all that it were an issur (see above Principle IV, section 7, where we explained this in all of its details.)	ודע עוד, (כט) דשון יחד דין ספור לשון הרע על דבר עון, שבין אדם לחברו, וספור לשון הרע על דבר עון, שבין אדם למקום. אך בעברה, שבין אדם למקום, אין מתר לספר עליו, אפלו ישלמו כל הפרטים הנ"ל שבסעף ב', אלא אם כן ראה עליו, שאחזי בה ועושה אותה כמה פעמים במזיד, והוא דבר המפרסם לכל, שהוא אסור, ועין לעיל בכלל ד' סעף ז', (ל) שבארנו דבר זה בכל פרטיו.
---	--

Option 2: The Platform for Protection

10. Vayikra 19:16

מזו לא
תלך רכיל בעמך לא תעמד עליהם רעה אני
יהוה:

11. Sefer Chareidim 24:38

לח) לא תלך רכיל (שם), וסמך ליה לא תעמד על דם רעה, פרש בספר מנחת יהודה בשם רבנו משה מקוצי, לא תלך ברכילות ונתטעון דברים מאדם לחברו של חרפה או גנות שאמר עליו, אבל אם שמעת אדם שאמר להרג את חברו אסור עליך להמנע מהיות רכיל מלהגיד לו וישמור נפשו ולא ימיתנו,

12. Rambam, Sefer HaMitzvos, Lo Taaseh 297

מצוה רצ"ז הזהירונו מלהתירשל בהצלת נפש אחד כשנראהו בסכנת מות או ההפסד ויהיה לנו יכולת להצילו כמו שהיה מובע כגור ואנחנו נדע לשחות ונוכל להצילו או יהיה לסמים משתדל להרגנו ונוכל לבטל מחשבתו או לרחות מסנו נזק, ובאה האזהרה באמרו לא תעמד על דם רעה. וכבר אמרו שמי שיכבוש עדות תכלהו גם כן זאת האזהרה כי הוא רואה ממון חברו אכד והוא יכול להחזירו אליו באמרו האמת. וכבר בא בזה הענין ג"כ אם לא יניד ונשא עונו, ולשון ספרא מנין שאם אתה יודע לו עדות שאין אתה רשאי לשתוק ת"ל לא תעמד על דם רעה ומנין שאם ראית אותו מובע כגור או חיות או לסמים באין עליו שאתה חייב להצילו ת"ל לא תעמד על דם רעה. ומשפטי מצוה זו כבר התבארו בסנהדרין. (קדושים חסיו, סלכות רולת פ"ח):

13. Pischei Teshuva 196:1

וראיתי להזכיר פה ע"ד אשר כל הספרי מוסר הרעיון העולם על עון להיר ולכני מרעיש העולם להיפך עון גדול מהם וגם הוא מלוי יותר והוא מניעה עלמו מלדבר במקום הגלך להליל את העשוק מיד עושקו. דרך משל בני שראה באחד שהוא אורב על חבירו בערמה על הדרך במדבר להרנו או שראה חותר מחזרת בלילה בביתו או בחנותו היחבן שימנע מלהודיע לחבירו שיזהר ממנו משום איסור לשון הרע הלא עונו גדול מהשוא שטובר על לא תעמוד על דם רעך וכן בענין ממון הוא בכלל השבת אבידה ועסה מה לי חותר מחזרת או שרואה משרתיו גונבים ממנו בסתר או שותפו גונב דעתו בעסק או בחבירו מטעה במקום וממכר או שלוח משום והוא גברת ללא פרענא הוא וכן בעניני שידוך והוא יודע שהוא איש רע ובליעל רע להסתכן עמו כולן בכלל השבת אבידה גופו וממונו ועסה איש לנו הגדר והגבול לומר עד פה מדבר ולא יותר והכלל בזה שהדבר מכור ללב אם טיחו לרעה האחד הוא לשון הרע אבל אם כוונתו לטובה השני להליל ולשמרו הוא מלוח רבה

LeHalacha

14. Chafetz Chaim, Hilchos Rechilus 9:1-2

<p>If one sees that his friend wishes to enter into partnership with someone, and he feels that he will certainly be harmed by this, he must tell him to rescue him from that harm, but the following five conditions must be met: They are:</p> <p>a) He must be careful not to immediately conclude that harm will result, but must reflect carefully from the beginning to see if the result will, indeed, be harmful.</p> <p>b) He must not exaggerate the matter to be worse than it actually is.</p> <p>c) His intent must be for benefit only; that is, to remove the harm from the first, and not because he hates the other.</p> <p>(And in this third condition, we shall include yet another matter — that aside from his intending benefit and not being motivated by hatred, he must first reflect as to whether benefit will actually sprout from this — as opposed to what happens very often, that even if tells him, he will not listen to him, but will enter into partnership with him, and afterwards, when his partner angers him with something, he will tell him: "He was right when he told me not to become your partner," and the like. For such people, whom he recognizes to possess this evil trait of rechiluth, no heter is conceivable, for it makes these blind men stumble in the absolute negative commandment of rechiluth.)</p> <p>d) If he can effect this benefit [in some other way] without having to speak badly of the other, he should do so.</p>	<p>אם אחד רואה, שחברו רוצה להשתתף באיזה דבר עם אחד, והוא משער, שבודאי יסבב לו על ידי זה ענין רע, צריך להגיד לו כדי להצילו מן הענין הרע ההוא, אך צריך לזה חמשה פרטים שאבאָרם בסמוך.</p> <p>ואלו הן: א) יזהר מאד, שלא יחליט תכף את הענין בְּדַעְתוֹ לְעֵינֵי רַע, רק (ב) יתבונן היטב מתחלה, אם הוא בעצם רע.</p> <p>ב) שלא יגדיל בספורו את הענין לרע יותר ממה שהוא.</p> <p>ג) שיכוון (ג) רק לתועלת, דהיינו, לסלק הנזקין מזה, ולא מצד שגאה על השכנגדו.</p> <p>וּבְזֶה הַפֶּרֶט הַג' נִכְלַל גַּם כֵּן עוֹד עֵינֵינוּ אַחֵר, שְׂמֵלֵבֵד הַכּוֹנֵה, שְׂיִכּוֹן לְתוֹעֵלֶת, וְלֹא מִצַּד שְׂגָאָה, יִתְבּוֹנֵן מִתְחִלָּה, אִם תִּבּוֹא מִזֶּה תוֹעֵלֶת, לְאַפּוֹקֵי {לְהוֹצִיא} מִמֶּה שְׂמִצּוֹי כְּמֵה פְּעָמִים, שְׂאֵפְלוּ אִם יֹאמֵר לוֹ, לֹא יִשְׁמַע לוֹ, וְיִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ, וְאַחֵר כִּי כֵּשׁ יִרְגִיזוּ חֵבְרוֹ בְּאִיזֵה דָבָר, אֹמֵר לוֹ: יִפֵּה אִמֵּר עֲלֶיךָ פְּלוֹנִי, שְׂאִין רְאוּי לְהִשְׁתַּתֵּף עִמָּךְ, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, לְאַנְשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁהוּא מְכִירֵם, שְׂיִשׁ לָהֶם מִדָּה רַעָה זֶה דְּרַכִּילוּת, לֹא יִצִּיר שוֹם הַתֵּר, כִּי הוּא מְכַשִּׁיל אֶת הָעוֹרִים הַלְלוּ בְּלֹא תַעֲשֶׂה גְמוּרָה דְּרַכִּילוּת).</p>
---	---

<p>e) All this is permitted only if absolute harm will not come to the one spoken of because of what is said about him. That is, they are not permitted to do him any positive harm, but only to deprive him of the good that might have come to him from the partnership. Even though [even] this is bad for him, in any event it is permitted. But if absolute harm comes to him because of what is said about him, it is forbidden to speak about him; for this would require other conditions, as will be explained below, the Lrd willing, in sections 5 and 6. And how much more so [is it forbidden] if he sees that his story would cause the subject great harm, more than the din prescribes (viz. below, section 5).</p>	<p>ד אם הוא יכול לסבב את התועלת הזו, מבלי שיצטרך לגלות לפניו עניניו לרע, אין לספר עליו.</p> <p>ה כל זה אינו מתר, רק אם לא יסבב על ידי הספור רעה ממש לנדון, דהינן, שלא ירעו עמו ממש, רק שתוסר ממנו על ידי זה הטובה, שהיה עושה עמו השקנגדו, אף דמילא דבר זה הוא רעה לו, מכל מקום מתר. אכל אם יגיע לו על ידי ספורו רעה ממש, (ז) אסור לספר עליו, כי יצטרך לזה (ח) עוד פרטים, ויבארו לקמן אם ירצה ה' בסעיף ה' ו'. וכל שכן אם הוא רואה, שייסבב על ידי ספורו לנדון רעה רבה (ט) יותר מקפי הדין, דאסור לספר עליו. ועין לקמן בסעיף ה', מה שכתבנו שם.</p>
---	--

How Sure?

15. Chafetz Chaim, 9:9 note

* הגה"ה. אעפ"כ נ"ל דלאו דלא תעמוד על דם רעך לא קאי באופן זה, רק אם ראה בעצמו. או אפילו שמע, אך נתברר לו שהוא אמת. אבל ע"י שמיעה בעלמא אף דצריך לחוש לזה וכנ"ל, אין זה כי אם בגדר מצוה בעלמא, ועל זה אמרו מתוך שהיה לו לחוש וכו'. אבל ת"ו לא עבר גדליה בן אחיקם, דגברא רבה היה, על לאו דלא תעמוד על דם רעך. ורק בענין קבלת לשה"ר היתה לו שיטה אחרת דאין לקבל אפילו לענין לחוש.

16. Talmud Bavli, Niddah 61a

תנא הוא הבור שמילא ישמעאל בן נתניה חללים דכתיב והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי אנשים אשר הכה ביד גדליה וכי גדליה הרגן והלא ישמעאל הרגן אלא מתוך שהיה לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא חש מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן אמר רבא האי לישנא בישא אע"פ דלקבולי לא מבעי מיחש ליה מבעי הנהו בני גלילא דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא אתו לקמיה דרבי טרפון אמרו ליה לטמרינן מר אמר להו היכי נעביד אי לא אטמרינכו חזו יתייכו אטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא בישא אע"ג דלקבולי לא מבעי מיחש ליה מבעי זילו אתון טמרו נפשיכו.

a. Rashi, ad loc.

מיחש ליה מיבעי. ושמה
הרגתם ואסור להליל אתכם:

b. Rosh 9:5

ה אבאר רבינא האי לישנא ציטא אע"ג דלקבולי לא מיצעי למיחש ליה מיצעי דכתיב והצור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ציד גדליה. וכי גדליה הרגם והלא ישמעאל הרגם. אלא מחוק שהיה לו לחוש לענת יוחנן בן קרח שאמר לו מלך עמון שלח את ישמעאל להכותך נפש ולא חש מעלה עליו הכתוב כאלו הרגם. הנהו צי גדליה דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא. אהו לקמיה דרבי טרפון אמרו ליה ליטמרינן מר. אמר להו היכי איעדד. לא אטמרינכו קטלי לכו. אטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא ציטא אע"ג דלקבולי לא מיצעי. למיחש מיצעי זילו אטמורי נפשיכו. פירוש רש"י למיחש מיצעי ושמה הרגתם ואסור להזיל אחסם. ומימה הוא לפרש כן וכי אם ילא קול על אדם שחטא בשביל קול בעלמא יהא אסור להזיל נפשו. ונראה דברי רבינו אהא שפירש בשאלות (פ' ושב) אם הרגתם חייבתם ראשי למלך שהמרה מלקבל רוצחין. וכענין זה דוקא יש לחוש ללישנא ציטא היכא שיכול לצוא לדי היזק לו ו[ו] או לאחריים אם לא יחוש לו כהך עובדה וכהיה דגדליה בן אחיקם. אבל בענין אחר אסור אפילו לחוש ללשון הרע ולהאמינו כלל:

17. Chafetz Chaim, Hilchos Rechilus 9: Beer Mayim Chaim 9

ועתה אבאר מה שחיסרתי כאן הפרט דהוכחה, משום דג"ל דכאן אין צריך לזה. דבשלמא שם הוא ענין שכבר עבר וסיפורו הוא רק כדי לקנא לאמת, ולהכי הוצרכנו להוכיחו מתחלה אולי נראה שיתקן הנידון בעצמו את הדבר, על כן אין לספר גנותו לעת עתה. אבל כאן דאירינן לענין לשמור לאחד שלא תגיע לו רעה מאיש הזה שהוא גנב או שותף רע וכיוצא בזה בכל הציורים, מה יועיל הוכחה, אפילו אם יבטיחנו שלא יעשה עוד כזה אולי לא יקיים דברו.

אך עכ"פ נראה פשוט, דאם לא הכיר בעצמו את המשרת הזה שהוא גנב, וכיוצא בזה בכל הציורים, רק אנשים סיפרו לו כן, אף אם נאמר דמותר לספר לנידון כדי שישמור את עצמו ממנו וכנ"ל, מכל מקום לא יספר לו סתם, דיהיה משמע כאלו הוא יודע בעצמו שכן הדבר, רק יאמר שמעתי על פלוני כך וכך ופן אמת הדבר על כן נכון לך לחוש לשמור את עצמך ממנו. ובזה תבין מה שכתבתי בציור הראשון שיבוא בסוף הספר אי"ה והוא מכיר היטב וכו' וכהאי גוונא בכל הציורים (לבד ממלמד, או חתן, שיש בהם שמץ מינות ח"ו, שיגיתי הלשון וכתבתי שמעתי, מחמת הריעותא הגדולה שמצוי עי"ו) אף אם נימא דמהני גמי שמיעה בעלמא, משום דהעולם לא יזהרו בזה ויספרו לנידון בלשון שיהיה משמע לשון ודאי מפני שהם אינם בקיאים בדין איסור קבלת לשה"ר, וזה ודאי איסור גמור, כי כיון שמשפר זה לאחריים בתורת ודאי הרי מוכח שהוא מאמין בזה א"כ עבר תיכף על איסור קבלת לשה"ר, לכן ציירתי אם מכירו מכבר. ועד כאן ביארתי מה שחיסרתי פרט האי דכלל הנ"ל.

The Elephant in the Room: The Job of a Leader
Endorsing Candidates

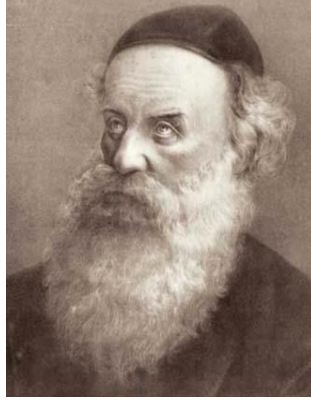

18. Talmud Yerushalmi Taanis 4:5

תני ר' שמעון בן יוחי עקיבה ר' היה דורש [במדבר כד יז] דרך כוכב מיעקב דרך כוזבא מיעקב. ר' עקיבה כד הוה חמי בר כוזבא הוה אמר דין הוא מלכא משיחא א"ל ר' יוחנן בן תורתא עקיבה יעלו עשבים בלחייך ועדיין בן דוד לא יבא.

Czar Alexander I

R. Schneur Zalman of Liadi

Napoleon Bonaparte

R. Levi Yitzchak of Berdichev

R

R. Chaim Brisker

R. Yechiel Michel Epstein

R. Yitzchak Yaakov Rabinovitz (of Ponevitch)